

Divi Thomae Aquinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impressionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum consilium debeat poni inter septem dona Spiritus sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

Vtrum consilium debat ponii inter dona Spiritus sancti:

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod consilium non debat ponii inter dona Spiritus sancti. Dona enim Spiritus sancti in adiutorium virtutum dantur, ut pater per Gregor. in 2. Moral. sed ad consilium homini sufficienter perficiatur per virtutem prudentiae, vel etiam ebulia, ut ex dictis patet. ergo consilium non debet ponii inter dona Spiritus sancti.

¶ 2 Prat. Hæc videtur esse differentia inter septem dona Spiritus sancti, & gratias gratis datae, quod gratia gratis data non datur omnibus, sed distribuitur diversis: dona autem Spiritus sancti dantur omnibus habentibus Spiritum sanctum: sed consilium videtur esse de his, quæ specialiter aliquibus a Spiritu sancto dantur, secundum illud 1. Machab. 2. Ecce Simon frater vester, ipse vir consilij est. ergo consilium magis debet ponii inter gratias gratis datae, quæ inter septem dona Spiritus sancti.

¶ 3 Prat. Rom. 8. dicitur. Qui spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt: sed his, qui ab alio aguntur, non competit consilium. cum ergo dona Spiritus sancti maxime competant filiis Dei, qui accepérunt spiritum adoptionis filiorum, videtur quod consilium inter septem dona Spiritus sancti ponii non debat.

CED CONTRA est, quod Isa. 11. dicitur. Requiescat super eum spiritus consilii, & fortitudinis.

RESPON. Dicendum, quod dona Spiritus sancti, ut supra dictum est, sunt quædam dispositiones, i.e. q. 68. art. 1. quibus anima redditur bene mobilis a Spiritu sancto. Deus autem mouet unumquodque secundum modum eius, quod mouetur, sicut creaturam corporalem mouet per tempus, & locum: creaturam autem spiritualem per tempus, & non per locum, ut August. dicit in 8. super Gen. ad literam. Est autem proprium rationali creaturae, quod per inquisitio- nem rationis moueat aliquid agendum, quæ quidem inquisitio consilium dicitur. Et ideo Spiritus sanctus dicitur per modum consilii creaturam rationalem mouere: & propter hoc consilium ponitur inter dona Spiritus sancti.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod prudentia, uel cubilia siue sit acquista, siue sit infusa, dirigit hominem in inquisitione consilii, secundum ea, quæ ratio comprehendere potest: unde hoc per prudentiam, uel cubiliam fit bene consilians vel sibi, vel alii. Sed quia humana ratio non potest comprehendere singularia, & contingenta, quæ occurre possunt, fit quod cogitationes mortalium sunt timidae, & incertæ prouidentie nostræ, ut dicit Sap. 9. Ideo indiget homo in inquisitione consilii dirigere a Deo, qui omnia comprehendit, quod fit per donum consilii, per quod homo dirigitur, quasi consilio a Deo accepto. Sicut etiam in rebus humanis, qui sibi ipsi non sufficiunt in inquisitione consilii, a sapientibus consilium requirunt.

AD SECUNDVM dicendum, quod hoc potest pertinere ad gratiam gratis dataem, quod aliquis ita sit boni consili, quod alius consilium praebeat: sed quod aliquis a Deo consilium habeat, quod fieri oporteat in his, quæ sunt necessaria ad salutem, hoc est commune omnium sanctorum.

AD TERTIVM dicendum, quod filii Dei agunt a Spiritu sancto secundum modum eorum, salvato, liber arbitrio, quæ est facultas voluntatis, & rationis. Et sic in quantum ratio a Spiritu sancto mouetur, uel instruitur de agendis, competit filiis Dei donum consilii.

Secunda Secundæ S. Thomæ. Q. 4. Super

principis suis, & proxima dispositio- ne, quamvis exercita- tum gnores non ita renun- sit: quo- man & in materia iustitiae etiam priua- tis personis plures accipi in recompen- satione honorum, qui non possunt alii recuperare, fa- cientes auxilium iuri- tum, ut fecerint fi- lii Israel, peccantes munum aegy- pais oppreforibus suis, quamvis hoc di- tina etiam fecerint au- thoritate. Et in ma- teria tempera- tiae præter communis regulas corporis incolme subiecti- tes mentis, plures oc- currunt propter occurrentem finem et corporis di- plio abluere, ut in actibus lectionis, sermonis velocius, conuictus necessi- tanus, seruus in- mormon, & nu- modi. Et per hec pacem reponso ad obiecta, quæ scilicet et viris acqui- sita, & quomodo ac- quiritur.

AD SECUNDVM dicendum, quod iudicium dicitur sumi ex principiis propriis rei: inquisitio autem fit per cōsilia. Vnde est in speculatiis dialecticis, quæ est inquisitio, procedit ex communib[us] demonstrativa aut, quæ est iudicativa, procedit ex propriis. Et ideo cubilia, ad quam pertinet inquisitio consilii, est vna de omnibus, non autem synesis, quæ est iudicativa. Præceptum autem reficit in omnibus vnam rationem boni: & id est etiam prudentia non est nisi vna.

AD TERTIVM dicendum, quod omnia illa, quæ præter cōsuum cōtingere possunt, cōsiderare pertinet ad solam prouidentiam diuinam: sed inter homines ille, qui est magis perspicax, potest plura horum sua ratione diuidicare. Et ad hoc pertinet gnōme, quæ importat quandam perpicacitatem iudicij.

¶ Super Questionis quinque iusta- menda Articulum primum.

I. Nar. 1. q. 5. aduer- te, quod bonum confi- lii ab cubilia tam ac- quisita, quam inulta non solum differt secū- dum cōsensum differen- tiā doni a virtute, qā per se altior modo. Ad superhumane o- perandi, sed etiā pro- pria rōmē, quia cubi- lia est recte consilia- tiva: donū autē consilii est recte con- siliaria, quod ad ipsam acquisitionē consilii, ut in repon- sione ad primum dicit, quamvis acceptum īa- cōsulūtū acītū diri- git, ut in sequenti articulo in reponſone ad vītūm dicuntur.

QVAESTIO LII.

De dono consilii, in quatuor arti- culos diuina.

PO STEA consideran- dum est de dono con- silii, quod respondet prudentia.

Et circa hoc queruntur qua- tuor.

¶ Primō, Vtrum consilium de- beat ponii inter septem dona Spi- ritus sancti.

¶ Secundō, Vtrum donum consilii respondeat virtuti pru- dentiae.

¶ Tertiō, Vtrum donum consilii maneat in patria.

¶ Quartō, Vtrum quinta beatitu- do, quæ est, Beati misericordes &c. respondeat dono consilii.

¶ Super Questionis
quoniam & se-
cundum Articulum
secundum.

ARTICVLVS II.

Vtrum donum consilij respondeat
virtuti prudentiae,

¶ dicit. q.
1. art. 2. cor.
Eccl. 35.
q. 2. art. 4.
q. 4. art. 2.
cor.

* Cap. 7. in-
ter med. &
finem illius.
¶ 1. 2. q. 68.
art. 8.

¶ 9. art. 3.

¶ 17. art. 8.
¶ Art. præc.

Art. præc.

¶ Art. præc.
& 1. 2. q. 68.
art. 8.

Dicitur.

IN articulo 2. ad-

uertere, quod dona

alter respondent vir-

tuti theologicae, &

alter virtuti morali.

Nam dona me-

dium tenet locum

inter theologicas, &

morales virtutes :

sunt enim nobilio-

ra moralibus : sed

theologice iunt no-

biliores ipsi, ut ex

supradictis patet ; &

properca theologi-

cis virtutibus respon-

dent quasi organa,

moralibus autem qua-

si forme. Et ad hoc

infringendum author

in tractatu hie de pr-

denta, qua primum

tenerit in moralibus

locum, affigando ei-

dem donum, non

concludit, quod re-

spondet prudentia

simplicer, & abso-

lute : sed addidit, si-

cur adiuuans, & per-

ficiens.

¶ 3 Præt. Ad prudentiam proprie pertinet dirigere,
ut supra habitum est : sed ad donum consilij pertinet,
quod homo dirigatur a Deo, sicut dictum est. ergo
donum consilij non pertinet ad virtutem prudentiae.

SED CONTRA est, quia donum consilij est circa ea,
qua sunt agenda propter finem : sed circa haec est
etiam prudentia. ergo sibi inuenitum correspondunt.

RESPON. Dicendum, quod sicut dicitur in
Spiritu sancti certamine vel non obtinuit
curia consilii dicitur, cuius de genitivo præ-
tinuisse in certamine vel non obtinuit
RESPON. Dicendum, quod sicut dicitur in
Spiritu sancti ad hoc pertinet, quod
nationalis moueatur Deo. Circa motu
humana mentis a Deo, duo consideran-
mo quidem, quod alia est dispositio
mouetur, dum mouetur, & alia est inven-
tus. Et quidem quando mouens est
più mouendi, cessante mouere actione
super mobile, quod iam periret ad terram
cut domus postquam edificata est, mo-
vitur ab ædificatore : sed quando mo-
solum est causa mouendi, sed etiam mo-
riforma, ad quam est motus, tunc non
mouentis etiam post adoptionem formam
illuminata erit etiam postquam illud
hoc modo Deus causat in nobis con-
gnitionem, non solum quando præcepit
ledetiam quandiu in eis perficeretur, in
actionem agendorum cauitat. Deus in deca-
si in ignorantibus, sed quasi continuo
gnitionem eorum, qua agentia sunt, non
sunt, qua beati, vel angeloi, vel homines mo-
scunt, qua non sunt de essentiâ beatitudinis
ad gubernationem renitent, sed invenient
uidentiam. Et quantum ad hoc etiam de
scilicet quod mens beatorum mouetur altera
ter mens uiatorum. Nam mens uiatorum
Deo in agendis per hoc, quod ledetiam
tationis in eis precedens. In mens
circa ea, qua non cognoscunt, est simili-
dum
qua etiâ angeli purgantur, secundum Do-
cilest hier. Non autem procedit inven-
tione, sed simplex conuersio ad Deum
est Deum cōsulere, sicut Aug. dicit. Aug. dicit
teram, quod angeli de interioribus Dei
lunt. Vnde & instruâti, qua fuerint
struuntur, consilium dicitur. Et secundum

A D SECUNDVM sic proceditur.
A Videtur, quod donum consilii
non maneat in patria. Confluum
enim est eorum, qua sunt agenda
propter finem : sed in patria nihil
erit agendum propter finem, quia
ibi homines vtrio fine poterit
ergo in patria nō donum consilii.

G ¶ Præt. Consilium, habitatione
importat. In his enim, que man-
festa sunt, ridiculum est consilia-
ri, sicut patet per Philos. 3.
Ethi. in patria autem tolletur om-
nis dubitatio. ergo in patria non
est consilium.

H ¶ Præt. Vni virtuti insufficienter
auxiliū praebetur per vnum donum,
quia quanto aliquid est superius,
tāto est magis vnitā, vt probatur
in lib. de Caus. sed prudentia auxiliū
praebetur per donum scientiae
qua non solum est speculativa,
sed etiam practica, vt supra habi-
tum est, ergo donum consilii non
respondet virtuti prudentiae.

SED CONTRA est, quod Greg. dicit
vnus cuiusque gentis vel cuiusvel non
curia consilii dicitur, cuius de genitivo præ-
tinuisse in certamine vel non obtinuit
titu.

RESPON. Dicendum, quod sicut dicitur in
Spiritu sancti ad hoc pertinet, quod
nationalis moueatur Deo. Circa motu

humana mentis a Deo, duo consideran-
mo quidem, quod alia est dispositio
mouetur, dum mouetur, & alia est inven-
tus. Et quidem quando mouens est
più mouendi, cessante mouere actione
super mobile, quod iam periret ad terram
cut domus postquam edificata est, mo-
vitur ab ædificatore : sed quando mo-
solum est causa mouendi, sed etiam mo-
riforma, ad quam est motus, tunc non
mouentis etiam post adoptionem formam
illuminata erit etiam postquam illud
hoc modo Deus causat in nobis con-
gnitionem, non solum quando præcepit
ledetiam quandiu in eis perficeretur, in
actionem agendorum cauitat. Deus in deca-
si in ignorantibus, sed quasi continuo
gnitionem eorum, qua agentia sunt, non
sunt, qua beati, vel angeloi, vel homines mo-
scunt, qua non sunt de essentiâ beatitudinis
ad gubernationem renitent, sed invenient
uidentiam. Et quantum ad hoc etiam de
scilicet quod mens beatorum mouetur altera
ter mens uiatorum. Nam mens uiatorum
Deo in agendis per hoc, quod ledetiam
tationis in eis precedens. In mens
circa ea, qua non cognoscunt, est simili-
dum
qua etiâ angeli purgantur, secundum Do-
cilest hier. Non autem procedit inven-
tione, sed simplex conuersio ad Deum
est Deum cōsulere, sicut Aug. dicit. Aug. dicit
teram, quod angeli de interioribus Dei
lunt. Vnde & instruâti, qua fuerint
struuntur, consilium dicitur. Et secundum